

Ik maak bezwaar tegen het voornemen om de beleidsdekkingsgraad voor pensioenen te verlagen naar 105% en wel om de volgende redenen.

1. DNB rekenrente, waar de dekkingsgraad mee samenhangt, is sinds 2008 afgeleid van de korte termijn RTS van Nederlandse obligaties. En als FTK in 2015 opgenomen in de pensioenwet. Deze, extreem lage rente wijkt in grote mate af van de EIOPA UFR voor pensioenen. Zo stond de EIOPA UFR in 2020 op 3,65% terwijl DNB 0,3% hanteerde. Hoewel ieder land zelf verantwoordelijk is voor de pensioenen, bepalen de grote landen van de EU de waarde van de Euro in de toekomst (en niet Nederland met slechts 3% van de EU bevolking).

Nederland voert binnen de EU geen eigen monetair beleid, daarom dient het baseren van de Nederlandse pensioenen op de waarde (UFR) van de Euro in de toekomst een afgeleide te zijn van de EIOPA en niet die van Nederlandse korte termijn obligatie waarden. DNB gaat verder voorbij aan het feit dat pensioenfondsen, in tegenstelling tot banken een beleggingsportefeuille hebben die een zeer lange termijn (40-60 jaar) bestrijkt.

Pensioenfondsen gaan niet failliet en worden niet opgekocht, zoals banken.

En hoeven dus geen 'dagwaarde' te vertegenwoordigen als zij prudent met rendementen en rentekoersen omgaan. Zij zijn uitstekend toegerust om op lange termijn investeringen te doen.

We zien dan ook door de marktwerking de inflatie en rente, na een periode van kunstmatige verlaging door de ECB, weer stijgen. Het verdienmodel van banken is immers het uitlenen van geld tegen rente. Anders vallen zij om, banken unie en ESM ten spijt.

Verder hanteert DNB voor Nederlandse verzekeringsmaatschappijen, die ook in pensioenen doen en een veel hogere rekenrente.

Deze argumenten wijzen op een, meer politieke dan financiële koers van DNB ten aanzien van de pensioenfondsen.

Het totale pensioenvermogen is in 13 jaar tijd bijna verviervoudigd naar ruim € 2000 miljard. De vermogenstoename is gemiddeld met 7 % per jaar gegroeid terwijl DNB al 13 jaar een toename van het vermogen voorspelt van, momenteel 0,3%. Volkomen onjuist dus. Gezien het bovenstaande, ben ik van mening dat DNB een onrechtvaardige- en financieel onjuiste rekenrente heeft gehanteerd om de dekkingsgraden van pensioenen kunstmatig, althans niet volgens het marktrendement van art. 126 PW, te kunnen drukken. Een verlaging van dekkingsgraad naar 105% is daarom irrelevant.

2. In de pensioenwet zijn er garanties opgenomen, die moeten voorkomen dat de deelnemers worden gedupeerd. De jaarbalansen van pensioenfondsen worden samengesteld cq goedgekeurd door een beëdigde actuaaris en accountant en gecontroleerd door DNB. Enkele van deze garanties zijn de herstelplannen en dekkingsgraad. De deelnemer mag ervan uitgaan, dat deze maatregelen zijn gebaseerd op gefundeerde- en solide uitgangspunten. Toen de landelijke verkiezingen van 2021 zich aandienden, verkondigde Minister Koolmees dat de termijn van de herstelplannen (sinds 2008 al eerder van 5 jaar naar 10 jaar) naar 12 jaar op te schuiven, waardoor mogelijke kortingen werden vermeden.

Nu wordt, voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2022, de beleidsdekkingsgraad van 110% losgelaten en verlaagd naar 105%. Het laat zich aanzien, dat deze ingebouwde 'garanties' voor een goed pensioen worden gebruikt voor politiek gewin of opportunisme.

Want dat zou betekenen dat met de herstelplan termijnen en dekkingsgraad naar believen kan worden geschoven.

Notabene vooruitlopend op een stelsel dat pas in 2026 wordt ingevoerd.

Intussen wordt de deelnemer anderzijds wijsgemaakt dat we met een extreem prudent FTK moeten rekenen omdat we ‘niet in de toekomst kunnen kijken’.

En daarom niet kunnen indexeren en eventueel korten. Dit is een paradox.

Ik ben derhalve van mening dat een garantie uit de pensioenwet, namelijk een vereiste beleidsdekkingsgraad van 110% wordt verlaagd voor politieke doeleinden. De deelnemers zullen daardoor worden gedupeerd.

3. Tenslotte iets over de lage marktrente. Eveneens van belang voor de dekkingsgraad.

Het totale pensioenvermogen bedraagt ca. € 2000 miljard. DNB stelt dat we niet in de toekomst kunnen kijken en, geholpen door een rapport van de Hr. Dijsselbloem, hanteert een korte termijn rente van Nederlandse staatsobligaties als uitgangspunt om de pensioenen in de toekomst te kunnen financieren.

Dit komt neer op het op een spaarrekening zetten van een bedrag van € 2000 miljard voor 40 jaar of langer met een rente van 0% om tzt op het vereiste uitkeringsbedrag te kunnen behalen. Althans met de berekening hiervan uit te gaan. En verder doen alsof de rendementstoename hiervoor dient te compenseren.

Indien we constateren dat de premie opbrengsten vrijwel overeenkomen met de uitkeringen (uitgaven) en het rendement over het totale vermogen ondertussen het drievoudige daarvan bedraagt, een bizar- en volkomen irreëel uitgangspunt.

De pensioenwet is destijds in het leven geroepen om de pensioendeelnemers te beschermen tegen willekeur van vakbonden, werkgevers en overheid.

De maatregelen van het ministerie cq DNB inclusief het verlagen van de dekkingsgraad naar 105% zijn dzz niet op een financieel verantwoorde manier genomen. De onderbouwing ervan ontbreekt immers en tart de logica. Daardoor worden de deelnemers, nu en in de toekomst gedupeerd.

In 2015 werd de PW ingrijpend gewijzigd. Stas Klijnsma beweerde dat het pensioen 'duurzamer' en 'toekomstbestendiger' was geworden. Het FTK werd bindend voorgeschreven.

Nu, amper 5 jaar later, wordt dit beleid weer losgelaten. Dat is niet consistent, laat staan logisch, zeker niet voor pensioenfondsen die beleggen op zeer lange termijn.

De hele verlaging van de beleidsdekkingsgraad is dzz daarom gebaseerd een onjuiste voorstelling van zaken, gevoed door politiek opportunisme.